

Zec & Partneri
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Kardinala A. Stepinca 4 · HR31000 Osijek
tel: 031/206-935 · info@odvjetnikzec.hr
OIB: 75053512512 · IBAN: HR7423600001102427706

PUNOMOĆ

kojom

JELENA BALKIĆ WIDMANN, OIB: 77784075704,
VIVENAC LIPA 25, OSIJEK

ovlašćuje ODVJETNIČKO DRUŠTVO ZEC I PARTNERI d.o.o. da nas zastupa u građanskom, parničnom, izvanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom, kaznenom i prekršajnom postupku, te u postupcima koji se vode pred tijelima državne uprave kao i postupcima prisilne naplate koji se vode pred Financijskom agencijom.

ZASTUPANJA U STEČAJNOM POSTUPKU

Pod poslovnim brojem

ST- 225 / 2024

Ujedno punomoćnika ovlašćujem da me/nas zastupa u svim mojim/našim pravnim poslovima u sudu i izvan suda te da radi zaštite i ostvarivanja mojih/naših na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe, žalbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem/o da ga zamjenjuje

U Osijeku 01.10.2024. godine

Datum odluke: 20.05.2022., **Vrsta predmeta:** Trgovački - drugostupanjski, **Vrsta odluke:** Rješenje, **Naziv odjela:** VISOKI TRGOVAČKI SUD, **ECLI broj:** ECLI:HR:VTS:2022:42, **Sud:** Visoki trgovački sud Republike Hrvatske,

Sudska odluka

Pž 2169/2022-2

Poslovni broj: 9 Pž-2169/2022-2

1

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 9 Pž-2169/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Nevenke Baran, predsjednice vijeća, Dubravke Zubović, sutkinje izjaviteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom P. B. d.o.o. u stečaju, OIB ..., Z., odlučujući o žalbi vjerovnika I. J., OIB ..., Z., protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne služba u Karlovcu poslovni broj St-2751/2021-35 od 16. ožujka 2022., u sjednici vijeća održanoj 20. svibnja 2022.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika I. J. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne služba u Karlovcu poslovni broj St-2751/2021-35 od 16. ožujka 2022. u dijelu u kojem je prijava tražbine vjerovnika I. J. u iznosu od 148.000,00 kn odbačena kao preuranjena.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne služba u Karlovcu poslovni broj St-2751/2021-35 od 16. ožujka 2022. prijava tražbine vjerovnika I. J. u iznosu od 148.000,00 kn je odbačena kao preuranjena. Tako je sud riješio pozivom na određenja iz čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj:

71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) u vezi s čl. 408. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13, 110/15 i 40/19; dalje: ZTD).

2. Protiv rješenja u navedenom dijelu žalbu je podnio I. J. zbog svih žalbenih razloga označenih u čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP). Ukratko, ističe da je sud pogrešno primijenio odredbu čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a i čl. 408. st. 3. ZTD-a. Naime, nesporno je kako nije vodio poslove društva te kako u cijelosti ima pravo sukladno odredbi čl. 408. st. 3. ZTD-a prijaviti svoju tražbinu kao vjerovnik II. višeg isplatnog reda. Pogrešno ga je sud uvrstio u vjerovnike nižeg isplatnog reda umjesto da je pravilno primijenio odredbe čl. 408. st. 3. ZTD-a i vjerovniku priznao status vjerovnika II. višeg isplatnog reda. Predlaže preinačiti pobijano rješenje i vjerovnika I. J. uvrstiti kao vjerovnika II. višeg isplatnog reda, podredno predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

3. Stečajna upraviteljica je odgovorila na žalbu vjerovnika. Ističe da je ispitala i priznala predmetnu tražbinu budući da je iz dokaza dostavljenih uz prijavu tražbine vidljiva pravna osnova tražbine i iznos tražbine.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. ZPP-a i čl. 106. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i s obzirom na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i na zakonu osnovano.

6. Iz spisa proizlazi da je rješenjem suda poslovni broj St-2751/2021 od 25. studenog 2021. otvoren stečajni postupak nad navedenim dužnikom, imenovan je stečajni upravitelj V. P., te su pozvani vjerovnici viših isplatnih redova na prijavu tražbina, razlučni i izlučni vjerovnici na podnošenje obavijesti o svojim pravima, dužnikovi dužnici na ispunjavanje obveza, te je određeno ispitno i izvještajno ročište za 15. ožujka 2002. Nakon što su vjerovnici, i između ostalog i Igor Jakovljević, prijavili svoje tražbine stečajnom upravitelju, isti je sastavio Tablicu prijavljenih tražbina razlučnih i izlučnih prava te uvrstio navedene vjerovnike u vjerovnike II. višeg isplatnog reda. Na ispitnom ročištu održanom 15. ožujka 2022. vjerovnik I. i II. višeg isplatnog reda R. H. je osporio tražbine vjerovnika navedenih u izreci pobijanog rješenja s obrazloženjem kako se ne radi o tražbinama II. višeg isplatnog reda, već o tražbinama nižih isplatnih redova, a njihove tražbine se odnose na povrat zajma kojima se nadomješta kapital. Stečajna upraviteljica je navela kako je član društva I. J. prijavio tražbinu u ovom postupku kao tražbinu II. višeg isplatnog reda na ime pozajmice kojom se nadomješta temeljni kapital člana društva.

7. Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za stečajnog dužnika vidljivo je da je Igor Jakovljević bio član društva do 30. ožujka 2021. (list 220. do 226. spisa).

8. Pravilno je sud na utvrđeno činjenično stanje primijenio odredbu čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a i odredbu čl. 408. st. 1. ZTD-a.

9. Prema čl. 139. st. 1. SZ-a, nakon tražbina viših isplatnih redova, kao tražbine nižih isplatnih redova namiruju se prema navedenom redoslijedu tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekog člana društva ili odgovarajuće tražbine.

10. Odredbom čl. 257. st. 5. SZ-a propisano je da se tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju samo na poseban poziv suda.

11. Odredbom čl. 408. ZTD-a reguliran je „Zajam kojim se nadomješta kapital“. Prema čl. 408. st. 1. ZTD-a, član koji društvu u vrijeme kada je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda; prema stavku 2. – treća osoba koja društvu u vrijeme iz stavka 1. ovog članka dade zajam umjesto da mu članovi pod tamo navedenim uvjetima pribave vlastiti kapital i kojoj član društva dade neko osiguranje za povrat zajma ili joj to jamči može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo za onaj iznos za koji se nije uspjela namiriti iz dobivenog osiguranja odnosno jamstva; a prema stavku 3. – odredbe stavka 1. i 2. ovog članka na odgovarajući se način primjenjuju i na druge pravne radnje članova društva i trećih osoba koje u gospodarskom smislu odgovaraju davanju zajma. Pravila o nadomještanju vlastitog kapitala društva ne vrijede za člana društva koji ne vodi njegove poslove, a čiji se poslovni udio odnosi na desetinu ili manji dio temeljnog kapitala društva. Stekne li zajmodavac društva u krizi u to vrijeme poslovne udjele u tom društvu u cilju da se prevlada krizno stanje, to ima za posljedicu da se pravila o nadomještanju kapitala ne primjenjuju na njegove tražbine koje proizlaze iz ranije danih i novih zajmova do visine temeljnog kapitala uplaćenog u društvo u skladu sa Zakonom pri povećanju temeljnog kapitala na temelju kojeg je udio stečen.

12. Odredba čl. 408. ZTD-a nalazi primjenu u slučajevima davanja zajma društvu koje je u takvoj krizi da ne raspolaže sredstvima dostatnim za poslovanje, a ne postoji druga mogućnost pribavljanja sredstava koja bi trebala poslužiti njegovoj sanaciji. Dakle, to je zajam koji se daje društvu u krizi kako bi mu se omogućio nastavak poslovanja i on se smatra kapitalom uloženim u društvo, a ne zajmom kojeg bi društvo trebalo vratiti. Zajam kojim se nadomješta kapital predstavlja sredstva koja se stavljaju na raspolaganje društvu formalno putem zajma.

13. Zajam kojim se nadomješta kapital može biti u novcu ili zamjenjivim stvarima, a može se raditi i o pretvaranju duga u zajam. Osim zajma, pod isti pravni režim potpadaju i druge pravne radnje vjerovnika društva kojim se financira društvo u krizi, a koje u gospodarskom smislu odgovaraju davanju zajma. U takvim se slučajevima društvo pojavljuje u ulozi zajmoprimca, dok zajmodavci mogu biti: a) članovi društva osim onih koji ne vode njegove poslove a čiji se poslovni udio odnosi na desetinu ili manji dio temeljnog

kapitala ili b) treće osobe kojima je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma ili im se to jamči. Prema tome, na članove društva koji vode njegove poslove bez obzira na to koliki je njihov poslovni udio i na članove društva kojih se poslovni udio odnosi na više od 10%% temeljnog kapitala neovisno o tome vode li poslove društva, primjenjuju se pravila o nadomještanju kapitala. S obzirom na to da se sa zajmom kojim se nadomješta kapital postupa kao s vlastitim kapitalom društva, razlikuju se pravne posljedice ovisno o tome je li taj zajam dao član društva ili treća osoba kojoj je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma. Tako tražbinu člana društva s naslova povrata zajma kojim se nadomješta kapital, on može u stečajnom postupku ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda. Kada je zajmodavac treća osoba kojoj je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma, ona se može namiriti iz danog osiguranja i u tom slučaju na člana koji je davatelj osiguranja, prelazi tako podmirena tražbina pa se on u stečajnom postupku pojavljuje kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda. U stečajnom postupku može ostvariti povrat zajma samo za iznos za koji se nije namirila iz dobivenog osiguranja, odnosno jamstva.

14. Imajući u vidu činjenično stanje spisa, te naprijed izneseno u vezi primjene materijalnog prava, ocjena je ovog vijeća da je pravilno prvostupanjski sud ocijenio u skladu s odredbom čl. 408. st. 1. ZTD-a u vezi s čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a, da se u odnosu na tražbinu I. J. radi o tražbini nižeg isplatnog reda budući da je I. J. član društva koji dao društvu zajam kojim se nadomješta kapital, a predmetno se ne radi o situaciji iz čl. 408. st. 3. ZTD-a tj. o situaciji kada je član društva ujedno i član uprave i na temelju drugih pravnih radnji sudjeluje u povećanju temeljnog kapitala.

15. Prema tome, žalitelj pogrešno tumači odredbu čl. 408. st. 3. ZTD-a budući da se ta odredba odnosi na druge radnje koje u gospodarskom smislu odgovaraju davanju zajma.

16. Za zaključiti je da se radilo o zajmu danom društvu u krizi kako bi mu se omogućio nastavak poslovanja i on se smatra kapitalom uloženim u društvo, a ne zajmom kojeg bi društvo trebalo vratiti. Zajam kojim se nadomješta kapital predstavlja sredstva koja se stavljaju na raspolaganje društvu formalno putem zajma.

17. Slijedom navedenog proizlazi osnovanim da se predmetno primjenjuje odredba čl. 408. st. 1. ZTD-a, odnosno da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda u smislu čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a. Kako iz spisa proizlazi, u ovom stečajnom postupku stečajni sudac nije pozvao vjerovnike nižih isplatnih redova prijaviti svoje tražbine, pa je pravilno odbacio predmetnu prijavu tražbine.

18. Odredbom čl. 139. st. 1. SZ-a u tražbine nižih isplatnih redova svrstane su tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekog člana društva ili odgovarajuće tražbine.

19. Predmetno se zapravo radi o prijavi tražbine koja za sada nije dopuštena, budući da prvostupanjski sud još nije pozvao vjerovnike nižih isplatnih redova prijaviti svoje tražbine, međutim pravne posljedice su iste i pravilno je sud prijavu odbacio.

20. Stoga valja zaključiti da navodima žalbe žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

21. Zbog toga je valjalo na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Zagreb, 20. svibnja 2022.

Predsjednica vijeća

Nevenka Baran

Datum odluke: 16.07.2020., **Vrsta predmeta:** Trgovački - drugostupanjski, **Vrsta odluke:** Presuda, **Naziv odjela:** VISOKI TRGOVAČKI SUD, **ECLI broj:** ECLI:HR:VTS:2020:23, **Sud:** Visoki trgovački sud Republike Hrvatske,

Sudska odluka

PŽ 6528/2019-5

Poslovni broj: 51 PŽ-6528/2019-5

1

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 51 PŽ-6528/2019-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Draženke Deladio, suca izvijestitelja i Nikoline Mišković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja B. d.d. - u stečaju, OIB ..., D., kojeg zastupa zakonski zastupnik J. M., stečajni upravitelj u V., OIB ..., koje zastupaju punomoćnici R. T., M. F., O. P., J. K., odvjetnici u T. i partneri odvjetničko društvo d.o.o., Z., protiv tuženika I. - I. N. d.d., OIB ..., Z., kojeg zastupaju punomoćnici T. O., I. V. G., K. K., M. Š., K. G. i I. O., odvjetnici u O. & P. d.o.o., Z., radi isplate, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1075/2017 od 5. rujna 2019., u sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1075/2017 od 5. rujna 2019. u točkama 1. i 2. njene izreke i sudi:

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je zajam koji je tuženik I. - I. N. d.d., Z., OIB: ..., dala tužitelju B. d.d. - u stečaju, D., OIB: ..., Ugovorom o zajmu koji su sklopili dana 10.02.2005. godine, zajam kojim se nadomješta kapital.

2. Tuženik I. - I. N. d.d., Z., OIB: ..., je dužan u roku od osam dana vratiti u stečajnu masu tužitelja B. d.d. - u stečaju, D., OIB: ..., iznos od 24.939.658,30 kn sa zateznim kamata, koje na iznos od 24.430.298,30 kn teku od 28.10.2015. g. pa do isplate po stopi sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15) određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te na iznos od 509.360,00 kn teku od 12.06.2014. godine pa do isplate i to do 31.07.2015. godine po referentnoj stopi Hrvatske narodne banke uvećanoj za osam postotnih poena, sukladno čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1.08.2015. godine do isplate po stopi sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15) određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 1.533.125,00 kn (milijunpetstotridesettisućestodvadesetpet kuna) u roku od 8 (osam) dana.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev da mu tužitelj u roku od 8 (osam) dana naknadi trošak

parničnog postupka u iznosu od 127.500,00 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1075/2017 od 5. rujna 2019. u točki 1. njene izreke prihvaćen je tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje da je zajam koji je tuženik dao tužitelju Ugovorom o zajmu od 10. veljače 2005. zajam kojim se nadomješta temeljni kapital te se nalaže tuženiku vratiti u stečajnu masu tužitelja iznos od 24.939.658,30 kn sa zateznom kamatom koje na iznos od 24.430.298,30 kn teku od 28. listopada 2015. do isplate prema stopi koja je propisana za odnose proizašle iz trgovačkog ugovora, a na iznos od 509.360,00 kn od 12. lipnja 2014. do 31. srpnja 2015. prema stopi koja je propisana člankom 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. do isplate prema stopi koja je propisana za odnose proizašle iz trgovačkog ugovora.

Točkom 2. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.510.000,00 kn, dok je točkom 3. izreke odbijen kao neosnovan preostali zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 125.625,00 kn.

Prvostupanjski sud je u obrazloženju svoje odluke u bitnome istaknuo da je tuženik kao dioničar tužitelja u omjeru od 31,8%% dionica u odnosu na temeljni kapital 9. veljače 2005. sklopio Ugovor o zajmu s tužiteljem kojim je istome pozajmio iznos od 3.315.188,47 USD u kunsjoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan dozname sredstava. Iz provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je donio zaključak prema kojem je tužitelj bio u financijskoj krizi, odnosno krizi nemogućnosti ostvarivanja bilo kakvih prihoda s nemogućnošću podizanja kredita kod komercijalnih

banaka, pa posljedično zajam kojeg je tuženik dao tužitelju treba sagledati kroz odredbu članka 217.

stavka 3. i članka 408. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12 i 144/12; dalje: ZTD). Drugim riječima, prema mišljenju prvostupanjskog suda radi se o zajmu kojim se nadomješta temeljni kapital pa posljedično tuženik mora u stečajnu masu vratiti iznos kojeg je naplatio u postupku prisilne naplate nekretnina tužitelja koje su služile kao sredstva osiguranja vraćanja zajma. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku.

Tuženik je podnio žalbu protiv presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1., članka 354. stavka 2. točaka 9. i 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima. U žalbi u bitnome navodi da je prvostupanjski sud prije svega počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku jer je zaključak suda o financijskom stanju tužitelja u suprotnosti sa izvedenim dokazima i dokumentaciji koja je priložena spisu, konkretno iskazima svjedoka Z. S. i D. M.. Nadalje, ističe da u konkretnom postupku nisu bile ispunjene sve pretpostavke za primjenu odredbe članka 408. ZTD-a, a kako je to tuženik isticao tijekom cijelog postupka i predlagao provođenje financijskog vještačenja koje prvostupanjski sud bez ikakvog obrazloženja nije proveo. Nadalje, tuženik je stekao pravo zahtijevati prodaju nekretnina koje su dane kao sredstvo osiguranja predmetnog zajma na temelju tada važećeg članka 277. stavka 4. Ovršnog zakona. S tim u vezi, Trgovački sud u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku je povodom ukinog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donio novo rješenje o namirenju poslovnih obaveza St-21/2012 od 14. svibnja 2015. prema kojem se određuje namirenje tuženika kao razlučnog vjerovnika u iznosu glavnice i ugovornih kamata u iznosu od 24.430.298,30 kn. Navedeno rješenje potvrdio je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem od 23. rujna 2015. te je time potvrđen status tuženika kao razlučnog vjerovnika. Tuženik ističe da je stajalište prvostupanjskog suda u protivnosti i s odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-604/2017 od 24. kolovoza 2018. koja je dostavljena u spis. Nadalje, ističe da je činjenično stanje nepravilno utvrđeno jer prvostupanjski sud nije pravilno utvrdio financijsko stanje tužitelja i njegovu sposobnost kreditnog zaduživanja. Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio i materijalno pravo jer je propustio uzeti u obzir pravomoćno i ovršno rješenje o namirenju tuženika u stečajnom postupku koji se nad tužiteljem vodio pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalnom službom u Dubrovniku poslovni broj St-21/2012, kao i mjerodavne odredbe Stečajnog zakona. Naime, tuženik smatra da su u konkretnom slučaju odredbe Stečajnog zakona *lex specialis* i da navedene odredbe ovlašćuju tuženika da kao razlučni vjerovnik primi predmetna sredstva, a što je potvrdio i ovaj sud, kao i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama koje su dostavljene u spis. Također, ističe da čak i kada bi se primjenjivala odredba članka 408. ZTD-a, premda navedeno osporava, da je ona u suprotnosti s odredbama Stečajnog zakona prema kojima tuženik ima status razlučnog vjerovnika te se u skladu s tim odredbama i namirio u stečajnom postupku nad tužiteljem. Oспорava i odluku o troškovima postupka. Predlaže stoga preinačiti pobijanu presudu i odbiti u cijelosti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka tuženiku, a podredno pobijanu presudu ukinuti i

predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U svom odgovoru na žalbu tužitelj osporava žalbene navode tuženika i ističe da su sve nekretnine tužitelja bile opterećene fiducijom u korist tuženika, kao i ranije u korist ranijih zajmodavaca tužitelja, a zbog čega niti jedna komercijalna banka nije htjela dati kredit tužitelju. Navodi da je prvostupanjski sud dao jasna obrazloženja da je tužitelj u vrijeme odobrenja spornog zajma bio u krizi, a da tuženik nije dokazao da bi tužitelj u svom vlasništvu imao i neke druge nekretnine osim onih koje su bile već opterećene. Pogrešno je pozivanje tuženika na odluke ovog suda, kao i Vrhovnog suda Republike Hrvatske, s obzirom na to da pravni karakter zajma o kojem se odlučuje u ovom postupku nije bio predmetom tih postupaka. Također, u trenutku kada je tuženiku priznat status razlučnog vjerovnika nije egzistirala pravomoćna presuda kojom bi bilo utvrđeno da je predmetni zajam upravo zajam kojim se nadomješta temeljni kapital pa se navedeno utvrđuje u ovom postupku. U odnosu na činjenično stanje, tužitelj navodi da je pravilno i potpuno utvrđeno da su nekretnine bile opterećene sporazumom o fiduciji u korist tuženika te kao takve nisu bile interesantne komercijalnim bankama kao sredstvo osiguranja kredita. Tužitelj osporava navode tuženika vezane uz primjenu odredbe članka 217. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima i ističe da tuženik navedenu odredbu tumači preusko te da je iz provedenog dokaznog postupka jasno da je tuženik dao zajam tužitelju kako bi potonji mogao „ostati na životu“. Troškovi postupka dosuđeni su tužitelju u skladu s odredbama Zakona o parničnom postupku. Predlaže odbiti kao neosnovanu tužnikovu žalbu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi u skladu s člankom 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio kako je ona nepravilna i nezakonita jer je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo. S obzirom na to da je bitne činjenice moguće utvrditi i na temelju isprava koje se nalaze u spisu, to su ispunjene pretpostavke za donošenje odluke na temelju odredbe članka 373.a ZPP-a.

Predmet konačno postavljenog tužbenog zahtjeva je utvrđenje da je Ugovor o zajmu koji je 9. veljače 2005. sklopljen između tužitelja kao zajmoprimca i tuženika kao zajmodavca zajam kojim se nadomješta temeljni kapital tužitelja, kao i zahtjev da tuženik vrati u stečajnu masu tužitelja iznos od ukupno 24.939.658,30 kn s pripadajućom zateznom kamatom tekućom na pojedinačne iznose glavnice od dospijeća do isplate.

Tijekom prvostupanjskog postupka nije bilo sporno da:

- su tuženik kao zajmodavac i tužitelj kao zajmoprimac 9. veljače 2005. sklopili Ugovor o zajmu,
- su 10. veljače 2005. tužitelj kao protivnik osiguranja i tuženik kao predlagatelj osiguranja sklopili sporazum o javnobilježničkom osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretninama broj SP-0134-0025/04 (dalje: Sporazum od 10. veljače 2005.) kojim je tuženik osigurao svoju tražbinu prema tužitelju s osnove Ugovora o zajmu od 9. veljače 2005.,
- je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-21/2012 od 26. srpnja 2012. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem.

Tuženik je tijekom postupka osporavao da bi se u konkretnom slučaju radilo o zajmu kojim se nadomješta temeljni kapital tužitelja u smislu odredbe članka 217. stavka 3. i članka 408. ZTD-a, s obzirom na to da je tuženiku u stečajnom postupku priznat status razlučnog vjerovnika, odnosno isti se odvojeno namirio iz vrijednosti nekretnina na temelju ovršnog Sporazuma od 10. veljače 2005. u postupku koji je proveden pred javnim bilježnikom J. M. R.. Također, predmetni ugovor o zajmu nije predstavljao kapital tužitelja već je on sklopljen s ciljem da se podmire obveze koje je tužitelj imao prema ranijem zajmodavcu koji je imao zalog na nekretninama tužitelja.

Iz isprava koje su dostavljene u sudski spis proizlazi da je:

- tuženik prije otvaranja stečajnog postupka bio dioničar tužitelja s omjerom od 31,80%% dionica u odnosu na temeljni kapital tužitelja,
- 23. listopada 2010. putem javnog bilježnika prema odredbi članka 277. stavka 1. Ovršnog zakona tuženik

pozvao tužitelja očitovati se o prodaji nekretnina putem javnog bilježnika te je tužitelj izjavio suglasnost za prodaju nekretnina,

- 11. lipnja 2014. Ugovorom o kupoprodaji nekretnine koji je sačinila javna bilježnica J. M. R. iz Z., između tuženika i društva V. L. d.o.o., prodane nekretnine društvu V. L. d.o.o. za iznos od 92,211.750,00 kn,

- Trgovačkom sudu u Splitu, Stalnoj službi u Dubrovniku doznačen iznos od 91,702.390,00 kn, nakon što su namireni troškovi prodaje nekretnine pred javnim bilježnikom,

- 18. srpnja 2014. pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalnoj službi u Dubrovniku održano ročište za diobu kupovnine te je pravomoćnim rješenjem o namirenju od 14. svibnja 2015. utvrđeno da se iz utrška kupovnine namiruju tražbine tuženika u visini njegovog razlučnog prava koje prema obračunu stečajnog upravitelja iznosi 24,430.298,30 kn, i to iznos od 23,266.950,77 kn na ime glavnice (protuvrijednost po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan 7. travnja 2015.) i 1.163.347,53 kn na ime ugovorene kamate, dok je preostali iznos kupovnine od 67.272.091,70 kn uplaćen u korist tužitelja,

- presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-604/2017-3 od 24. travnja 2018. potvrđena presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-5395/2016-3 od 6. srpnja 2017., kojom je djelomično potvrđena i djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1626/2014 od 4. ožujka 2016., a kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kojim je zahtijevao utvrđenje ništetnosti Ugovora o kupoprodaji nekretnina sastavljen u formi javnobilježničkih akta po javnom bilježniku J. M. R. pod poslovnim brojem OU-221/2014-1 11. lipnja 2014.

Konačno specificirani tužbeni zahtjev iz podneska od 1. listopada 2018. prvostupanjski sud je ocijenio osnovanim s obrazloženjem da se u konkretnom slučaju radi o zajmu kojim se nadomješta temeljni kapital tužitelja jer da su ispunjene sve pretpostavke iz članka 217. stavka 3. u vezi s člankom 408. ZTD-a, odnosno da je tužitelj u vrijeme sklapanja ugovora o zajmu bio u krizi s nemogućnošću podizanja kredita kod komercijalnih banaka te da je iznos iz ugovora o zajmu bio neophodan za nastavak poslovanja.

Navedeno je prvostupanjski sud utvrdio iz iskaza svjedoka Z. S. (iskaz na str. 248. – 250. spisa), Ž. V. D. (str. 257. – 259. spisa), D. H. (iskaz na str. 262. spisa), I. L. (iskaz na str. 266. – 267. spisa), D. M. (iskaz na str. 271. – 272. spisa) i L. R. (iskaz na str. 324. spisa), a čije iskaze je sud u cijelosti prihvatio kao logične i u skladu s dokumentacijom koju su stranke dostavile u spis.

Nadalje, iz navedenih iskaza svjedoka prvostupanjski je sud utvrdio da tužitelj nije imao mogućnost dobivanja kredita od banaka, jer je životario i nije mogao bankama dati bilo kakvu garanciju te da je financijsko stanje tužitelja tijekom 2003. i 2004. godine bilo jedno, da je gubitak bio stalan tako da je moguće da je iskazan gubitak u 2003 u iznosu preko 3 milijuna kuna, u 2004. preko 4 milijuna kuna, kao i da bi tužitelj teško mogao poslovati bez sklopljenog ugovora o zajmu od 9. veljače 2005.

Međutim, osnovano tuženik u svojoj žalbi, između ostaloga navodi, da je prvostupanjski sud u potpunosti propustio ocijeniti od kakvog je utjecaja činjenica da se tuženik u stečajnom postupku koji je otvoren nad tužiteljem 26. srpnja 2012., namirio kao razlučni vjerovnik s pravom odvojenog namirenja. Prvostupanjska presuda o navedenoj odlučnoj činjenici ne sadrži nikakva obrazloženja premda je tuženik u sudski spis dostavio isprave (prije svega pravomoćno rješenje o namirenju Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku od 14. svibnja 2015., kao i presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-604/2017 od 24. travnja 2018.) iz kojih proizlazi da je tuženik kao fiducijarni vjerovnik u trenutku otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem stekao status razlučnog vjerovnika, u skladu s odredbom članka 81.a tada važećeg Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/96) te se namirio prodajom nekretnina u ovršnom postupku u skladu s odredbom članka 164. stavka 5. SZ/96.

Dakle, tražbinu tuženika, odnosno njegovo razlučno pravo bilo je moguće osporavati u stečajnom postupku, a iz isprava dostavljenih u spis proizlazi da su navedeno učinili vjerovnici Z. S., B. L., I. of M. i O. d.o.o., a čije je žalbe kao neosnovane odbio ovaj sud rješenjem poslovni broj Pž-5897/2015-5 od 23. rujna 2015. te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-21/2012 od 14. svibnja 2015.

S druge strane, iz isprava dostavljenih u spis proizlazi da stečajni upravitelj tužitelja nije osporio tuženiku njegovo potraživanje, a niti je samo postojanje tuženikovog razlučnog prava bilo sporno. Tužiteljev navod da u trenutku ispitivanja tražbine tuženika, odnosno prijave njegovog razlučnog prava nije egzistirala pravomoćna presuda kojom bi se utvrdilo da se radilo o zajmu kojim se nadomješta temeljni kapital u potpunosti je irelevantan jer je tužitelj imao na raspolaganju pravne mehanizme da ospori tuženikovo

razlučno pravo, odnosno odvojeno namirenje u stečajnom postupku, a što on nije učinio. Tužitelj sada u ovom postupku zapravo želi tuženiku osporiti njegovo pravo odvojenog namirenja kao razlučnog vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku i ukazati na činjenicu da je tuženik u predmetnom stečajnom postupku stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda (članak 72. stavak 1. točka 5. SZ/96) i to nakon što mu je stečajni upravitelj priznao status razlučnog vjerovnika i nakon što je tuženik temeljem pravomoćne sudske odluke namiren kao razlučni vjerovnik.

Naime, uvažavajući činjenicu da egzistira pravomoćno rješenje o namirenju od 14. svibnja 2015. kojim je utvrđeno da se iz utrška kupovnine namiruju tražbine tuženika u visini njegovog razlučnog prava koje prema obračunu stečajnog upravitelja iznosi 24.430.298,30 kn i to iznos od 23.266.950,77 kn na ime glavnice (protuvrijednost po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan 7. travnja 2015.) i 1.163.347,53 kn na ime ugovorene kamate, dok je preostali iznos kupovnine od 67.272.091,70 kn uplaćen u korist tužitelja, kao i činjenice da je tužitelj pravomoćno odbijen sa zahtjevom da se utvrdi ništetnim Ugovor o kupoprodaji nekretnina sastavljen u formi javnobilježničkih akta po javnoj bilježnici J. M. R. pod poslovnim brojem OU-221/2014-1 11. lipnja 2014., to je tuženik na temelju valjane pravne osnove namirio svoje potraživanje.

U konkretnom slučaju odredbe članka 217. stavka 3. u vezi s odredbom članka 408. ZTD-a valjalo je sagledati kroz odredbe članka 81.a i članka 164. stavka 5. SZ/96 budući se i predmetna parnica vodi radi ostvarenja cilja stečajnog postupka, odnosno radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika unovčenjem dužnikove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnika (članak 2. stavak 1. SZ/96).

Dakle, u situaciji kada je u stečajnom postupku doneseno pravomoćno rješenje o namirenju kojim se stranci, u konkretnom slučaju tuženiku, priznao status razlučnog vjerovnika s pravom odvojenog namirenja te kada se isti namirio u zakonito provedenom postupku, tada se navedeno ne može naknadno preispitivati u parnici putem instituta zajma kojim se nadomješta temeljni kapital. Kada bi se tužiteljev zahtjev sagledavao kroz prizmu odredaba Zakona o trgovačkim društvima u situaciji nakon što je u stečajnom postupku doneseno pravomoćno rješenje o namirenju te nakon što je tužitelj pravomoćno izgubio spor kojim je osporavao pravni temelj namirenja tuženika, tada bi se relativizirala uloga i smisao stečajnog postupka i pravne sigurnosti, a što sud ne smije dopustiti.

S obzirom na navedeno i prednost primjene tada važećih odredaba Stečajnog zakona iz 1996., u konkretnom slučaju u odnosu na odredbe Zakona o trgovačkim društvima, ostali žalbeni razlozi tuženika koji se tiču pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nisu razmatrani.

Budući je preinačena presuda prvostupanjskog suda i tužbeni zahtjev je odbijen, to je tuženiku sukladno odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 166. stavka 2. ZPP-a, valjalo dosuditi troškove parničnog postupka, dok je visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) i Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15; dalje: ZSP), prema vrijednosti predmeta spora koja je naznačena konačno specificiranom tužbenom zahtjevu.

Tuženiku su kao potrebni priznati sljedeći troškovi:

- sastav odgovora na tužbu od 4. listopada 2017. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 100.000,00 kn, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25%% (Tbr. 42. Tarife), ukupno iznos od 125.000,00 kn,
- sastav podneska od 20. rujna 2018. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 100.000,00 kn, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25%% (Tbr. 42. Tarife), ukupno iznos od 125.000,00 kn,
- zastupanje na ročištima 11. listopada 2018., 28. studenog 2018., 21. siječnja 2019., 26. veljače 2019., 19. ožujka 2019., 9. travnja 2019., 8. svibnja 2019., 17. lipnja 2019. i 25. srpnja 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) za svako u iznosu od 100.000,00 kn, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25%% (Tbr. 42. Tarife), za svako ukupno iznos od 125.000,00 kn,
- sastav podnesaka od 28. prosinca 2018., 25. veljače 2019. i 7. svibnja 2019. (Tbr. 8.3. Tarife) za svako u iznosu od 500,00 kn, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25%% (Tbr. 42. Tarife), za svako u iznosu od ukupno 625,00 kn,
- trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 5. rujna 2019. (Tbr. 9.5. Tarife) u iznosu od 500,00 kn, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25%% (Tbr. 42. Tarife), ukupno iznos od 625,00 kn,
- trošak sastava žalbe protiv presude od 13. rujna 2019. (Tbr. 10.1. Tarife) u iznosu od 125.000,00 kn,

uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25%% (Tbr. 42. Tarife), ukupno iznos od 156.250,00 kn,

Dakle, tuženik ima pravo na troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.533.125,00 kn pa je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 7. svibnja 2019., s obzirom na to da je tuženiku priznata nagrada za zastupanje na ročištu održanom 8. svibnja 2019 u punom iznosu te pa trošak sastava navedenog podneska nije bio potreban za vođenje postupku u smislu odredbe članka 155. ZPP-a, a posebno imajući u vidu da je navode iz predanog podneska tuženik mogao iznijeti i na navedenom ročištu.

Nadalje, tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 2.500,00 kn, budući za tuženika nije niti nastala obveza plaćanja pristojbe na presudu, kao niti pristojbe prema određenju suda, s obzirom na to da je takav zahtjev tuženika neodređen u smislu odredbe članka 164. u vezi s člankom 2.

 stavkom 2. ZPP-a.

Slijedom navedenog, tuženik je odbijen s preostalim zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 127.500,00 kn pa je odlučeno kao u točki III. izreke presude.

Zagreb, 16. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća

Raoul Dubravec

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
31000 Osijek, Zagrebačka 2

Pravna stvar: **St-225/2024**

Dužnik: **Anchor AM društvo s ograničenom odgovornošću za savjetovanje i usluge**
Osijek, Kapucinska ulica 31
OIB: 20080494958

e-komunikacija

IZVJEŠĆE PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVITELJA

I. UVODNE NAPOMENE

Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: St-225/2024-7 od dana 16. travnja 2024 imenovan sam privremenim stečajnim upraviteljem dužnika Anchor AM d.o.o. Osijek, Kaupcinska ulica 31, OIB 20080494958, MBS 030251747 te mi je istim rješenjem naloženo u primjerenom roku, a najdulje u roku od 8 dana prije održavanja ročišta dostaviti sucu izvješće o financijsko gospodarskom stanju stečajnog dužnika, te mogućnostima provođenja stečajnog postupka nad njegovom imovinom.

Predlagatelj JADROAGENT d.d. Rijeka, Trg Ivana Koblera 2, OIB 95976200516, MBS 040005097, koji je ujedno i vjerovnik podnio je ovome sudu 4. travnja 2024. prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom Anchor AM d.o.o. Osijek, Kaupcinska ulica 31, OIB 20080494958, MBS 030251747 temeljem članka 16. i 109. Stečajnog zakona.

Dana 13.05.2024.g. Trgovački sud u Osijeku je nakon prijedloga FINA RC Osijek za otvaranje stečajnog postupka nad društvom Anchor AM d.o.o. zbog neizvršenih osnova za plaćanje u neprekidnom razdoblju od 120 dana u ukupnom iznosu od 3.026.280,97 EUR, rješenjem broj: St-225/2024-11 odlučilo o spajanju spisa St-225/2024 i St-300/2024 te da će se postupak nastaviti pod poslovnim brojem St-225/2024.

Ročište radi radi izjašnjenja o prijedlogu za dan 6. lipnja 2024. u 10,00 sati u zgradi ovog suda u Osijeku, Zagrebačka br. 2, soba br. 38/II.

U postupku utvrđivanja relevantnih činjenica za izradu mišljenja o financijsko-gospodarskom stanju dužnika:

1. od zakonskog zastupnika i knjigovodstvenog servisa zatražena je dostava podataka (poslovne dokumentacije) vezano za imovinu i obveze dužnika,

2. od HZMO-a pribavljena je potvrda o broju zaposlenih,
3. od Zemljišno knjižnog odjela Općinskog suda u Osijeku zatraženi su i pribavljeni podaci o vlasništvu nad nekretninama,
4. od DGU zatražen podatak o brojevima katastarskih čestica te katastarskih općina s područja Republike Hrvatske, gdje se nalaze nekretnine stečajnog dužnika,
5. od STP Autoklub "Vinkovci" zatraženi podaci iz evidencije registracije cestovnih vozila,
6. od MF – POREZNA UPRAVA, PU Osijek, Ispostave Osijek, zatražena potvrda sa podacima iz kojih je vidljivo je li dužnik, bio sudionik u prometu nekretnina (stekla/otuđila) u razdoblju od 1.1.2020 – 16.04.2024.

Trgovački sud u Osijeku je rješenjem broj: St-225/2024-9 od dana 07. svibnja 2024. godine odredio privremenu mjeru zabrane raspolaganja imovinom dužnika bez prethodne suglasnosti privremenog stečajnog upravitelja.

U izradi ovoga izvješća, osim dokumentacije dostavljene od strane direktora i knjigovodstva i zaprimljenih dopisa sa traženim podacima od gore nabrojanih institucija, privremeni stečajni upravitelj je koristio i javno dostupne podatke iz Sudskog registra, Registra godišnjih financijskih izvještaja, podataka sa portala bon.hr.

II. UTVRĐIVANJE STEČAJNOG RAZLOGA I IMOVINE DUŽNIKA

II. a. Poduzete radnje

Odmah po imenovanju stupio sam u kontakt s odgovornom osobom dužnika, Jelenom Balkić Widmann a koja je ujedno i član društva.

Ukazala mi je na činjenicu kako je ona direktor društva od 17.10.2023.g. Ranije su, mandat im je prestao 17.10.2023.g., direktori bili Berislav Brajković, Zoran Balkić te Željko Boris Huber.

Promjena uprave društva, odluka o opozivu i imenovanju direktora, predmet je spora. Vidljiv predmet P-86/2024 koji se vodi na Trgovačkom sudu u Osijeku a navodno je podnesena i kaznena prijava koja se odnosi na postupak donošenja odluke o promjeni uprave (dokumentaciju, iako je ista zatražena, nisam do trenutka pisanja ovog Izvješća zaprimio). Raspolažem samo saznanjem iz uvida u predmet koji je vidljiv u e-komunikaciji (eventualne kaznene predmete/prijave ne vidim putem e-komunikacije).

Problemi u poslovanju i blokada računa uslijedila je nakon promjene uprave. Navodno su svemu prethodili narušeni poslovni odnosi članova društva – dužnika.

Dužnik i dalje zapošljava 3 radnika.

Temeljem tako provedenog postupka i pribavljenih podataka, utvrđeno je kako slijedi:

Uvidom u sudski registar Trgovačkog suda u Osijeku, utvrđeno je kako je dužnik ustrojen kao društvo s ograničenom odgovornošću, s temeljnim kapitalom od 330.000,00 kuna / 43.798,53 euro (fiksni tečaj konverzije 7.53450). Sjedište društva je u Osijeku, Kapucinska ulica 31. Društvo je osnovano izjavom o osnivanju od 07.10.2021. godine a uslijedila je odluka o promjeni oblika temeljnog akta od 02.03.2022. kojom se u potpunosti mijenja tekst osnivačkog akta.

Osnivači/članovi društva su upisani: HUBER & ELMWOOD d.o.o. za računovodstvene, knjigovodstvene i revizijske djelatnosti, te porezno savjetovanje, pod MBS: 030140217, upisan kod: Trgovački sud u Osijeku, OIB: 83527988391, ZORAN BALKIĆ, OIB: 78295747934 i Jelena Balkić Widmann, OIB: 77784075704.

Osoba ovlaštena za zastupanje, direktor je Jelena Balkić Widmann, OIB: 77784075704 – mandat započeo 17.10.2023.g.

Glavna djelatnost društva je 6209 - Ostale uslužne djelatnosti u vezi s informacijskom tehnologijom i računalima.

Dana 19.04.2024. godine putem mail-a od direktorice sam zatražio dostavu poslovne dokumentacije potrebne za sačiniti ovo Izvješće. Dostavljen je samo mali dio, tj. većinu saznanja pribavio sam osobno posrednim putem, pribavljanjem isprava i uvjerenja te pretragom javno dostupnih podataka.

Dužnik nije izradio – potpisao, predao i javno objavio godišnja financijska izvješća za 2023. godinu.

Od strane knjigovodstva, dana 23.05.2024.g. mi je dostavljena i bruto bilanca sa stanjem na taj dan uz napomenu da se radi o bruto bilanci bez početnih stanja (jer ne priznaju ono ranije; dostavljena je i bruto bilanca za 2023.g. – podsjećam da direktorica nije predala – potpisala završni račun, PD Obrazac za 2023.g.).

Direktorica dužnika osobno me obavijestila kako nije potpisala završni račun iz razloga što smatra da dokumentacija nije vjerodostojna te da uslijed toga ne može potpisati financijsku dokumentaciju za koju smatra da nije istinita. Izrazila je sumnju da je dokumentacija, koja je prilikom primopredaje nakon promjene knjigovodstva i uprave društva preuzeta, manjkava.

Iz Potvrde o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika, FINA-e od dana 16.04.2024.godine, KLASA: 034-011/24-07/145, URBROJ: 118-08-6401-24-__ je vidljivo da je na računima i novčanim sredstvima dužnika na dan izdavanja potvrde evidentirano 99 dana blokade te da ukupan iznos neizvršenih osnova za plaćanje iznosi 306.058,88 EUR.

Uvidom u portal vidljiva je blokada računa dužnika od 139 dana na dan 26.05.2024.g.

Prema podacima pribavljenim od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Dužnik na dan 16.04.2024.g. godine ima prijavljena 3 radnika.

Zatraženu dokumentaciju o radnicima (podatke o radnicima, ugovore; trajanje istih), nisam dobio do pisanja ovog Izvješća od odgovorne osobe dužnika.

Popis svih sudskih, upravnih i drugih predmeta – ukoliko ih ima i tko zastupa dužnika, zatražio sam 19.04.2024.g. od direktorice, nisam dobio do dana pisanja ovog Izvješća zatražen podatak. Upoznat sam da postoje određeni postupci i određene prijave, detalje – dokumentaciju nisam dobio (poznato samo ono što ima na e-Komunikacija).

U e-komunikaciji je vidljivo 19 predmeta kojima je dužnik stranka u postupku, od kojih je 1 arhiviran a preostalih 18 ima status: u radu.

II. b. Imovina

S obzirom da je zadnje predano i javno objavljeno financijsko izvješće za 2022.g. te da je od tada znatno promijenjeno stanje, iz dostavljenog (nepotpisanog) GFI-POD-a ću prikazat samo dio koji se odnosi na imovinu a detaljnije ću se očitovati samo o imovini za koju imam saznanja temeljem dokumentacije i pribavljenih uvjerenja.

Kao što sam ranije napisao, dostavljen mi je GFI za 2023.g., GFI-POD datoteka. PD Obrazac nije potpisan i predan Poreznoj upravi od strane odgovorne osobe dužnika (niti je meni kao takav dostavljen nakon roka za predaju). Usmeno sam provjerio s Poreznom upravom nakon isteka roka za predaju i rečeno mi je kako nisu ništa zaprimili od strane odgovorne osobe za obveznika (dužnika). Na prethodnoj stranici sam obrazložio problem s financijskom dokumentacijom.

BILANCA
stanje na dan 31.12.2023.

Obrazac
POD-BIL

Obveznik: 20080494958; ANCHOR AM D.O.O.		Iznosi u EUR
Naziv pozicije	Prethodna godina (neto)	Tekuća godina (neto)
1	4	5
AKTIVA		
A) POTRAŽIVANJA ZA UPISANI A NEUPLAĆENI KAPITAL		
B) DUGOTRAJNA IMOVINA (AOP 003+010+020+031+036)	18.167.471,40	19.441.467,22
I. NEMATERIJALNA IMOVINA (AOP 004 do 009)	1.338.315,22	1.404.542,22
2. Koncesije, patenti, licencije, robne i uslužne marke, softver i ostala prava	732.633,22	1.199.066,86
6. Ostala nematerijalna imovina	605.682,00	205.475,36
II. MATERIJALNA IMOVINA (AOP 011 do 019)	2.143.157,66	2.064.159,81
2. Građevinski objekti	1.008.092,28	1.370.091,84
3. Postrojenja i oprema	5.665,23	13.558,88
4. Alati, pogonski inventar i transportna imovina	902.087,51	89.381,87
7. Materijalna imovina u pripremi	227.312,64	591.127,22
III. DUGOTRAJNA FINANCIJSKA IMOVINA (AOP 021 do 030)	14.685.998,52	15.972.765,19
9. Ostala ulaganja koja se obračunavaju metodom udjela	14.685.998,52	15.972.765,19
IV. POTRAŽIVANJA (AOP 032 do 035)	0,00	0,00

V. ODGOĐENA POREZNA IMOVINA	0,00	0,00
C) KRATKOTRAJNA IMOVINA (AOP 038+046+053+063)	4.516.245,85	8.611.587,32
I. ZALIHE (AOP 039 do 045)	31.248,26	31.248,26
4. Trgovačka roba	31.248,26	31.248,26
II. POTRAŽIVANJA (AOP 047 do 052)	768.066,95	836.793,75
1. Potraživanja od poduzetnika unutar grupe	16.756,26	67.392,64
3. Potraživanja od kupaca	33.595,50	43.458,73
5. Potraživanja od države i drugih institucija	255.859,14	6.064,79
6. Ostala potraživanja	461.856,05	719.877,59
III. KRATKOTRAJNA FINANCIJSKA IMOVINA (AOP 054 do 062)	2.490.920,41	7.467.097,20
8. Dani zajmovi, depoziti i slično	2.202.232,37	4.022.458,85
IV. NOVAC U BANC I BLAGAJNI	1.226.010,23	276.448,11
D) PLAĆENI TROŠKOVI BUDUĆEG RAZDOBLJA I OBRAČUNATI PRIHODI	0,00	0,00
E) UKUPNO AKTIVA (AOP 001+002+037+064)	22.683.717,25	28.053.054,54
F) IZVANBILANČNI ZAPISI		

Dužnik je vlasnik sljedećih nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Osijeku, zk odjel Osijek:

1. zk.ul.16986 k.o. Osijek, kč.br.4998/1 u naravi kuća, šupa i dvor., Ul.k.A.Stepinca 59, površine 257 m2.
2. zk.ul. 4884, k.č.br. 5256, k.o. 320668, OSIJEK, 6. Suvlasnički dio: 3142/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6), STAN 6 - nalazi se na 3.katu a sastoji se od: ulaza, hodnika, dnevne sobe, kuhinje, ostave, sobe, kupaonice, sobe, garderobe, kupaonice, sobe, sobe, sobe, kupaonice, kupaonice, loggie, loggie, loggie, loggie i bazena ukupne korisne površine 349,50m2 te sporednog dijela koji se sastoji od garaže br.1 u prizemlju površine 35,80m2.
3. zk.ul.80 k.o. Osijek, kč.br.3994 Vinkovačka cesta, površine 13127 m2, dvorište, dvorište, poslovna zgrada, poslovna zgrada, poslovna zgrada, Osijek, Jadranska 4a, poslovna zgrada, poslovna zgrada, restoran, Osijek, Vinkovačka cesta 2, poslovna zgrada, prenočište, poslovna zgrada, poslovna zgrada i pomoćna zgrada i to:
  - zk. tijelo I – 31. suvlasnički dio: 2/14
  - zk. tijelo V – 2. vlasnički dio 1/1 u naravi objekt III označen u nacrtu plavom bojom, a sastoji se iz skladišta sa 39,00 m2, utovar i istovar sa 104,12 m2, radiona sa 47,70 m2, radiona sa 37,35 m2, radiona sa 27,97 m2, radiona sa 27,97 m2, moleri sa 21,00 m2, stubište sa 6,75 m2, teretni lift sa 9,45 m2, skladište sa 39,60 m2, pakovanje sa 46,00 m2, skladište sa 252,72 m2, pakovanje sa 51,00 m2, lift sa 9,45 m2, stubište sa 6,75 m2, skladište sa 146,12 m2, skladište sa 192,60 m2, stubište sa 6,75 m2, lift sa 9,45 m2, tavan sa 333,35 m2, stubište sa 6,75 m2, lift sa 9,45 m2, Objekt br.5, mehanička radionica Oranice Osijek, a sastoji se iz radione za osobna vozila sa 42,00 m2, Objekt br.6-proizvodni pogon Oranice Osijek, a koji se sastoji iz proizvodnje sa 93,60 m2, proizvodnje sa 93,60 m2, tavana sa 93,60 m2
  - zk. tijelo VIII – 2. vlasnički dio : 1/1 u naravi objekat u prizemlju-skladište 21/2 sa 405,73 m2, kancelarija 21/c sa 12,40 m2, wc i hodnik 21/a sa 4,40 m2, kancelarija 21/e sa 13,80 m2, kancelarija 21/f sa 22,80 m2, hodnik 21/g sa

5,28 m2, wc 21/h sa 2,64 m2, natkriveni ulaz 21/i sa 20,50 m2 i skladište 21/3 sa 487,55 m2- ukupno 975,10 m2

- zk. tijelo XI – 5.suvlasnički dio 1/3, u naravi objekat IV, a sastoji se iz trafostanice sa 21,85 m2
  - zk. tijelo XII – 12. suvlasnički dio: 8/24 u naravi trafostanica sa 17,00 m2
4. poduložak br.4978, zk.ul. 18120, knjiga PU Osijek u naravi stan na 1. katu koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaoalice i predsoblja ukupne površine 82,24 m2, a koji se nalazi u stambenoj zgradi u Osijeku, S.Radića 36, sagrađenoj na kč.br.5215

Ukazao bih na odredbu članka 168. Stečajnog zakona – Prestanak prava stečenih ovrhom ili osiguranjem (dana 4. travnja 2024. podnesen je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom Anchor AM d.o.o. Osijek, Kapucinska ulica 31, OIB 20080494958, MBS 030251747), iz razloga što je na gore nabrojanim nekretninama REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA, POREZNA UPRAVA, PODRUČNI URED OSIJEK, OIB: 52634238587 dana 26.02.2024.g. i 04.04.2024.g. upisala založna prava.

Iz uvjerenja o vlasništvu vozila STP „AUTO-KLUB VINKOVCI“ od dana 19.04.2024.g., KLASA: 034-03/24-01/352, URBROJ: 2196-4-29-019/042-24-3, proizlazi da je dužnik prema evidenciji registracije cestovnih vozila na dan 19.04.2024.g. evidentiran kao vlasnik sljedećih vozila:

1. M1, marka BMW SERIJA 3 320 D X-DRIVE, godina proizvodnje 2021., broj šasije WBA31DZ030FM05493, reg. oznake: OS744PP
2. M1, marka LAMBORGHINI URUS 4.0 V8, godina proizvodnje 2022., broj šasije ZPBEA1ZL0NLA19796, reg. oznake: OS660PB
3. M1, marka BMW SERIJA 7, godina proizvodnje 2016., broj šasije WBA7C21000G480402, reg. oznake: OS444MF.

U istom uvjerenju je vidljiv upis mjere ograničenog raspolaganja za gore nabrojana vozila.

U sudskom registru je vidljivo kako je dužnik član sljedećih društava:

1. JADRO OSK d.o.o. za obalni i pomorski prijevoz, OIB: 20109343443
2. CASTELLUM ART društvo s ograničenom odgovornošću za ugostiteljstvo i usluge, OIB: 64111076900
3. CSINGI LINGI CSARDA društvo s ograničenom odgovornošću za ugostiteljstvo i turizam, OIB: 27845322187
4. HUBER & ELMWOOD distribucija d.o.o. za trgovinu i usluge, OIB: 58346429386
5. HUBER & ELMWOOD održavanje d.o.o. za trgovinu i usluge, OIB: 64942816024
6. Magnar d.o.o. za pomorski i obalni prijevoz robe, OIB: 33096246472
7. DHO d.o.o. za ugostiteljstvo, trgovinu i usluge, OIB: 57248076986
8. Centralna kuhinja društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju i usluge, OIB: 82964779924
9. Anchor C&D društvo s ograničenom odgovornošću za usluge, OIB: 95621802384
10. Gastro Gerila d.o.o. za ugostiteljsku djelatnost i proizvodnju, OIB: 89882097492

Pribavio sam ZK izvatke za predmetne nekretnine i isti su sastavni dio ovoga Izvješća.

III. ZAKLJUČNO

S obzirom na to da se dužnik nalazi u neprekidnoj blokadi više od 139 dana te time više od 60 dana kasni u ispunjenju svojih novčanih obveza, na strani dužnika je nedvojbeno ispunjen stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje u smislu odredbe čl. 6. st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24).

Kako na strani dužnika nedvojbeno egzistira stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje iz čl. 6. Stečajnog zakona, a imajući u vidu kako je imovina dužnika dostatna za podmirenje troškova stečajnog postupka, privremeni stečajni upravitelj predlaže stečajnom sucu, u smislu odredbe čl. 129 Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24) da otvori stečajni postupak.

Vinkovci, 27. svibnja 2024. godine

Privremeni stečajni upravitelj
Mladen Beljo, dipl.iur

MLADEN BELJO

Digitalno potpisao: MLADEN BELJO
Datum: 2024.05.27 18:32:38

Prilozi:

1. Uvjerenja i potvrde (Fina, HZMO, STP, Porezna, DGU)
2. ZK izvaci za nekretnine

Datum: 16.04.2024.
Klasa: 034-011/24-07/145
Ur. broj: 118-08-6401-24-

ST.UP. MLADEN BELJO
A.MIHANOVIĆA 1
VINKOVCI

Na temelju članka 20. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/2018, 2/2020, 46/2020, 47/2020, 133/2020) i zahtjeva podnositelja od dana 16.04.2024. godine izdaje se

POTVRDA
o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika

Ovršenik: **Anchor AM d.o.o.**

OIB ovršenika: **20080494958**

Na računima i novčanim sredstvima ovršenika evidentirano je 99 dana neprekidne blokade odnosno 99 dana blokade u prethodnih 6 mjeseci zbog neizvršenih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje.

Ovršenik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u iznosu od 306.058,88 EUR.

Ovaj dokument je pravovaljan bez pečata i potpisa

Konverzija tražbine u valutu EUR izvršena je sukladno točki II. Odluke o objavi uvođenja EUR-a kao službene valute u RH (Narodne novine, broj: 85/2022.) po fiksnom tečaju konverzije: 1 EUR = 7,53450 HRK).

**FINANCIJSKA AGENCIJA
PODRUŽNICA VINKOVCI**
Trg dr. Franje Tuđmana 2
Mjesto izdavanja računa: VINKOVCI

ANCHOR AM D.O.O.
ULICA STJEPANA RADIĆA 44
31000 OSIJEK

Datum plaćanja: 18.04.2024

Rb	Šifra i opis usluge	Cijena	JM	Količina	Iznos	Rabat %	Ukupno
1.	2252 16.4.2.Ostale potvrde	1,33	dokum	1,00	1,33	0,00	1,33
					1,33	0,00	1,33
						Neoporezivo:	1,33
						EUR Sveukupno:	1,33

1.33

Napomena: POTVRDA O IZNOSU BLOKADE I DANIMA INSOLVENTNOSTI DUŽNIKA